

Hívogató baba-mama körre

Ebben a tanévben is megszólítjuk gyülekezetünk jövőjét, a legkisebbeket és édesanyjukat a *baba-mama körön* való részvétel felajánlásával. Ebben az évben Keresztyén szemmel a testi-lelki egészségről cím adja találkozásaink vezérfonalát. Az első alkalomra szeptember 27-én kerül sor. Részletekről érdeklődni lehet Grendorf-Balogh Melindánál.

Készülődés a hálaadó jubileumi istentiszteletre

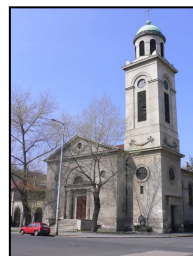
A mellékelt meghívóban is hirdetjük szeptember 8-ai ünnepi alkalmunkat, amelyre kérjük, gyülekezeti tagjainkat, hogy imádságban is készüljenek. Az istentisztelet után szerény vendéglátást biztosítunk a jelenlévőknek, amelyre örömmel vesszük a sütemény felajánlásokat.

Állandó alkalmaink

Minden vasárnap 10 órakor tartunk *istentiszteletet*, párhuzamosan pedig a 2-12 éves korosztállyal *gyermekbibliai* folyik, melynek témája a tanévben: Bibliai imaalbum
Októbertől indul a *gyülekezeti hittanóra* a szülőkkel történő előzetes egyeztetés alapján
Csütörtökönként 10 órai kezdéssel lehet bekapcsolódni *bibliaórái alkalmainkba*
Hó második és negyedik péntekén 10 órakor kezdődik a *baba-mama kör*
Hétköznapokon a *hivatali idő* 9 és 11 óra között van (egyéb időpontban előzetes telefonos egyeztetés szükséges: 320-8207 vezetékes, vagy a 06-20-775-3964-es mobilszámon)

Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség
1134 Budapest, Kassák Lajos u. 22. 320-8207
angyalfold.lutheran.hu, angyalfold@lutheran.hu
Grendorf Péter lelkész: +3620-775-3964
peter.grendorf@gmail.com

Körlevelünk évente három alkalommal jelenik meg. Készül a Graphic nyomdában.
Szerkesztő: Grendorf-Balogh Melinda

ANGYALFÖLDI ÖRÖMHÍR

A Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség

ősz körlevele

2013. szeptember

Isten által mozgásban tartva

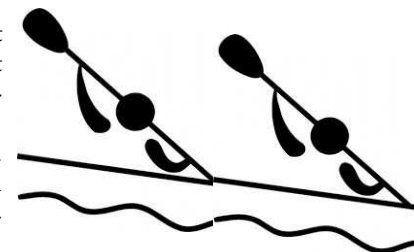
De most így szól az Úr: „Ha vízen kelsz át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok nem sodornak el.” (Ézs 43,2a)

Mi magyarok büszkék vagyunk kajakosainkra, akik a különböző világversenyeken rendszerint jól szerepelnek. Én arra külön büszke vagyok, hogy a feleségem is kajakozott egykor. Mindezek fényében talán meglepő, hogy én már elmúltam harmincéves, amikor először ültem kajakban.

Három évvel ezelőtt a Hármas-Körös egyik holtágánál, Szarvason rendezte egyházunk országos ifjúsági találkozóját, a Szélrózsát. A Körös holtágak különösen alkalmasak a kajakozásra, mert sodrásuk nem nagy, és nem is nagyon hullámos a víz. Feleségem meggyőződött arról, – friss házasként nem kellett sok hozzá – hogy kölcsönözzünk egy páros-kajakot. Nem tudtam elhallgatni aggodalmamat az ötletet illetően, de biztosított arról, hogy kezdőknek olyan kajakot adnak, amit még egy szökőár sem tud felborítani. Azzal nem számolt, hogy az összes ilyen turista-kajakot kikölcsönzik aznap. A csónaktelep vezetője azonban elbeszélgetett velem, és látta, hogy nem először fog kajakban ülni, sőt miután még eredményekkel is büszkélkedhet, adott nekünk egy két beülős, páros verseny-kajakot. Amikor vízre tettük, én már éreztem, hogy baj lesz, mert még nem is ültünk benne, mégis majdnem felborult.

Valahogy aztán beültünk, nekem már ez sikerélmény volt, és elindultunk. Nem voltam nyugodt, de ahogy haladtunk a sima vízen, egyre inkább élveztem. Mégiscsak kajakos-nemzet vagyunk, a vérünkben van ez. Ez addig tartott, amíg távolról velünk szemben edzésüket végző kajakos és kenus fiatalok tűntek fel. Furcsa módon ezzel egy időben a feleségem elkezdett nyugtatni, hogy ne essek pánikba. Nem értettem...

Ő már tudta, hogy ahol edzést végző kajakosok és kenusok vannak, ott edző is van, aki nem kajakkal vagy kenuval közlekedik, hanem... *motorcsónakkal*. A motorcsónak pedig hullámokat kelt. Amikor ez a tény számomra is világossá vált, biztos voltam a borulásunkban,

abbahagytam hát az evezést, vártam a hullámokat és a vízbe érkezést. Feleségem higgadtabb volt, és mondta, hogy ilyen esetben rá kell fordulni a hullámra – hogy szemből és ne oldalról érjen – és nem szabad abbahagyni az evezést, *mozgásban kell tartani a kajákat*. Így is tettünk és a végén sikerült elkerülnünk a borulást.

Ez a történet segít megérteni a fenti ige értelmét, és személyes mondani-valóját. Amikor azt mondja az Úr: *„Ha vízen kelsz át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok nem sodornak el.”* – az voltaképpen azt jelenti, hogy nem kell felborulnod életed hullámai közepette, hanem ráfordulhatsz a hullámokra, mozgásban maradhatsz, vagy éppen elindulhatsz újra, akár századszorra is. Miért, mert *„Én veled vagyok”*. Nem vagy egyedül – a kajakos élménnyemnél maradva, ha a feleségem a partról kiabálja be, vagy egy másik kajakból, hogy forduljak rá a hullámra, és ne hagyjam abba az evezést, akkor biztos felborulok. Az segített, hogy ott volt velem a hajóban, és ha borulok, akkor Ő is borul – ez a házasságnak is szép képe, de most ez a kép Istennek és az Ő népének kapcsolatáról beszél. *„Én veled vagyok”* – vagyis nem kívülről beszélek, mint aki ugyan jó tanácsokat ad, de számára sincs tétje a helyzetnek.

A zsidó nép legnagyobb krízisében közvetíti Isten szavait a próféta. A babiloni fogság a teljes kilátástalanságot hozta, addig elképzelhetetlen veszteséget, kudarcot. Ez megzavarta az embereket. Ha máskor nem is, de ilyenkor valóban azt érezte a választott nép is, hogy elhagyta az Úr.

Nincs olyan ember, aki ezt ne tapasztalta volna meg élete során: *egyedül vagyok, magamra maradtam, nincs tovább*. És ilyenkor mi is abbahagyjuk az evezést és várjuk a hullámokat. Nincs erő, nincs energia, nincs motiváció. Nincs jövő... Ezt az életet talán már folytatni sem érdemes. És megállunk, megszűnik a mozgás, megszűnik az élet, győznek a hullámok. Mit tegyünk? Hogyan tudunk ráfordulni a hullámokra, hogyan tudjuk mozgásban tartani életünket? A válasz: sehog. Mi magunkban erre képtelenek vagyunk. Egyetlen reménységünk az Úr ígérete: *„Én veled vagyok!”*

Az Úrnak ezek az ígéretei, Jézus Krisztusban teljesültek be. Őáltala válhatnak a mi életünkben is életfordító tapasztalattá. Isten nem távolról, kívülről, a „partról osztogatja a tanácsokat”. Az Úr beült életünk kajakjába, összekötötte magát velünk. Emberré lett értünk és elment értünk a végsőkéig, egészen a golgotai keresztségig. Jézus Krisztus megismerve számunkra is élő valósággá válhat, életünk hullámai közepette: *„Ha vízen kelsz át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok nem sodornak el.”*

Grendorf Péter
lelkész

Hívogató gyermekbibliakörre

Bibliai imaalbum címet viseli ebben a tanévben az istentisztelettel párhuzamos gyermekalkalmunk. Urunkkal való kapcsolatteremtés és tartás egyik legfontosabb lehetősége az imádság, amelynek formáit, bibliai példáit érdemes már egészen kis gyermekkorban megismerni, elsajátítani. A résztvevők számára idén is készülünk meglepetésekkel. Hozzájuk különösen is közel áll az ismeretterjesztő albumok világa, ezért egy speciális gyűjtőalbum tulajdonosaivá válhatnak a közénk látogató gyermekek, amelybe matricákat helyezhetnek el, illetve egymás között is cserélgethetik őket.

Tanévnyitó könyörgés

Ünnepi jubileumi istentiszteletünk miatt ebben az évben nem tartunk tanévnyitó istentiszteletet, de ezúton is gondolunk minden érintettre

Urunk, hozzád fordulunk a gyermekeinkért, unokáinkért: akik most kezdik megismerni a tanuló közösségi lét örömeit és nehézségeit, akik döntéshelyzetek előtt állnak ebben a tanévben, akik vizsgákra készülnek, amelyek eldöntik jövőjüket.

Urunk, imádkozunk a pedagógusokért is: türelemért mindenféle képességű diákokhoz, képességért, hogy meglássák a rendkívüli élethelyzeteket, kedvességért és megértésért szomorúság és nehézség esetén.

Hozzád könyörgünk a szülőkért, nagyszülőkért is: segítsd őket, hogy biztassák, bátorítsák a fiatalokat, hogy élvezzék a tanulást és kamatoztassák adottságaikat, s legyen elég bölcsessége az idősebb generációnak, hogy életpéldáival gazdagítsák a fiatalok mindennapjait.

Ámen

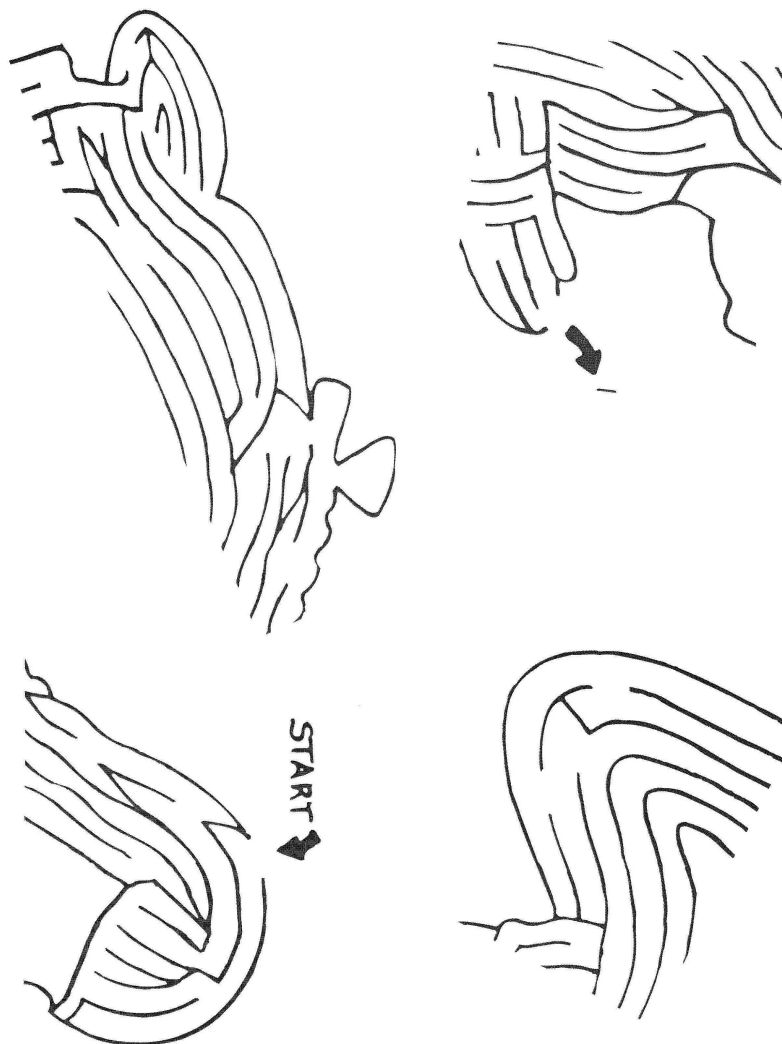
Gyermekrovat

Játékos fejtörő

Ezzel a feladattal kicsik és nagyok egyaránt együtt dolgozhatnak.

A kicsiknek mindössze annyit kell tenniük, hogy kivágják és összeillesztik a kép részleteit, a nagyobbaknak már meg is kell fejteniük a labirintust.

A helyes megfejtők jutalomban részesülnek, ha a gyermekbibliakörök egyikén a megoldást leadják!

Aki Krisztust keres – gyülekezetre (is) talál

Szabó Emília színművész bizonyágtétele

„Anyá, én színésznő leszek” – mondtam egy lépcső tetején állva hét-nyolc évesen. Ez a döntés olyan erős hitté vált bennem, amelyhez nem fért semmi kétség. Nyitott, bátor gyermekként léptem erre az útra, amely nem csak a siker és az önmegvalósítás felé vezetett, hanem egyre mélyebbre és mélyebbre hatolt bennem önmagam felé, ahol nem minden volt tiszta, világos és érthető, ahol bizony sokszor ok nélkül és érthetetlenül támadtak érzelmek, gondolatok, félelmek.

Már színészként tudom, hogy szükséges és fontos ez a fajta érzékenység, ám magánemberként elég fájdalmas és kínzó tud lenni. A folytonos önbizalomhiány, megfelelési kényszer, önmarcangolás és félelem a totális bizonytalansághoz vezetett, amin saját erőmből képtelen voltam változtatni. Foggal-körömmel próbáltam bízni önmagamban és erősebbé válni, ahogy azt a barátok, tanárok tanácsolták, de minduntalan kudarcot vallottam, ugyanis nem értettem, hogyan is kell azt csinálni. Mások véleményébe és ítéletébe kapaszkodtam, míg végül teljesen összeomlottam.

Szüleim akkoriban találtak rá egy szabad keresztény gyülekezetre ahova elvittek és ahol megtapasztaltam Jézus Krisztus erejét. Többen imádkoztak értem és azt éreztem, mintha egy tisztító szélvihar söpört volna végig bennem, eltüntetve minden félelmet és fájdalmat. Akkor ott abban a pillanatba döbbsentem rá, hogy nem önmagamban van a válasz, hanem Jézus maga a válasz mindenre. Akkor és úgy válhatok igazán önmagammá, ha Őbenne bízom! Megértettem, hogy mindaz, ami eddig volt azért történt, hogy megtaláljam Őt és általa önmagam. Megtértem és ezáltal hatalmas reményt és erőt kaptam a továbblépéshez. Idővel azonban mivel nem éreztük igazán otthon magunkat a gyülekezetben, kapcsolatunk lassacskán megszakadt velük.

Évek teltek el gyülekezeti támasz nélkül, aminek hátrányát nagyon is éreztem. Csak később jöttem rá és mertem bevallani magamnak, hogy eltávolodtam Istentől, és hogy mennyire nagy szükségem van a Jézussal való élő kapcsolatra. Ám mindennek ellenére pályámon és a magánéletemben konkrét csodák történtek, amik mind jelek voltak a számomra, hogy még mindig vezetve vagyok. Ha én el is távolodtam, Ő sosem engedte el a kezem. Szüleim ez idő alatt megtalálták a helyüket egy miskolci evangélikus gyülekezetben és biztattak, hogy én is keressek itt Budapesten egy közösséget.

És aki keres, az tényleg talál. 2012 nyarán mikor először léptem át az angyalföldi evangélikus templom kapuját, elöntött az érzés, hogy otthon vagyok. Olyan lelkescsalád és gyülekezet fogadott itt, akiket örökre a szívembe zártam. Grendorf Péter lelkész felkészítésével, ősszel konfirmáltam, ami az én igénem volt Jézus

hívására, aki így imádkozott mindenkori tanítványaiért: „Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem, hogy őrizd meg őket a gonosztól” (Jn 17,15) – ezt az ígét kaptam konfirmációm alkalmával.

Az, hogy megtértem, hogy evangélikus lettem, azt jelenti számomra, hogy tudom kinek tartozom hálával, hogy ki az én erős váram, oltalmam, oszlopom és gerincem, aki erőt ad minden nap szembenézni a félelmekkel, önmagammal. Mert gondok, kudarcok, veszteségek, fájdalmak, félelmek mindig jöhetnek, viszont tudom, ki kísér, vezet és oltalmaz az utamon, tudom ki az, aki a nevemen szólított és felemelt, tudom ki az, akiben minden félelem nélkül végre bízhatok. Ő Jézus Krisztus.

Meghallás – megértés – megtérés

„A hit tehát hallásból van, a hallás pedig a Krisztus beszéde által”

(Róm 10,17)

Egy egyházi körökben terjedő anekdota szerint, amikor az egyik budapesti templomban a lelkész a fenti páli íge alapján hirdette az ígét, mondani-valóját azzal a kérdéssel zárta: „Nektek, Testvéreim, milyen a hallásotok?” – a gyülekezet hangosan, egy emberként válaszolt: „evangélikusok vagyunk”.

Ez a megmosolyogtató történet rámutat arra a problémára, amivel országszerte sok templomban küzdenek a gyülekezetek tagjai. Ez pedig a beszédérthetőség nehézsége. Sok félreértés, félrehallás, értetlenség fakad ebből, ami már sok esetben az evangélium befogadását veszélyezteti. Az a jelenség, amit a fenti anekdota megmutat sajnos templomunkra is jellemző.

Templomunk hangosítási rendszere elavult, átalakításra szorul. A templomban elhangzó igehirdetések mondanivalójának jelentős része nem jut el a gyülekezet tagjaihoz, mert a templom akusztikája 400 emberre lett tervezve. Amíg nem érjük el újra ezt a létszámot, valamint ahhoz, hogy elérjük, a modern technika adta lehetőségekre van szükségünk.

Ezért döntött úgy presbitériumunk, hogy a templomban a beszédérthetőség javításának kiemelt fontosságot tulajdonít. Több egyházközséget megkerestünk, azok közül, ahol a mai kihívásoknak megfelelő hangosítás található. Mind árban, mind hozzáállásban végül az Interton Elektroakusztikai Kft. ajánlata mellett döntöttünk. Döntésünket nagyban befolyásolta, hogy gyakorlatban is kipróbálhattuk az általuk kínált hangosítási rendszert. Három egymást követő vasárnapon tesztelhattuk istentiszteleten, „élesben”, hogy a kívánt eredmény megvalósul-e. A visszajelzések, és a Kft. szakemberei részéről tapasztalt korrekt, rugalmas hozzáállás eredményeként – végül egy módosított árajánlattal – megnyugtató eredmény született.

Megértve és támogatva elképzelésünket, jelentős összeggel járult hozzá

mindennek megvalósulásához a Pesti Evangélikus Egyházmegye és a Déli Evangélikus Egyházkerület.

Ha Isten is akarja, akkor augusztus második felében már mindenki halani és érteni fogja mindazt, ami a templomban elhangzik. Ezek után már valóban nem lesz mentségünk, nem hivatkozhatunk arra, hogy nem hallottuk az Isten hívását, azért nem válaszoltunk rá. A beszédérthetőség javítása az igehallgatók felelősségét is növeli. Ez azonban nem fenyegetést jelent, hanem lehetőséget az evangélium befogadására, és Jézus Krisztus tudatos követésére.

Gyülekezeti élményeink az Európai Egyházak Konferenciája kapcsán

Hazánk, sőt kerületünk adott otthont július első hetében az Európai Egyházak Konferenciájának (Conference of European Churches, CEC), a közgyűlés helyszínül a Pozsonyi úti református templom és a RaM Colosseum szolgáltak. A száztízennöt tagegyházat számláló szervezet a megújulás szándékával több száz embert mozgató meg július 3. és 8. között.

Egyházközségünk is részese kívánt lenni ennek a különleges alkalomnak, így vállalta egy delegátus fogadását a július 7-ei istentiszteletre, illetve egy azt követő „gyülekezeti idegenvezetésre” és szerény vendéglátásra, hogy külföldi testvérünk közösségünk néhány tagjának segítségével megismerhesse az angalföldi evangélikusság helyzetét.

Az istentiszteleten köszöntőt mondott Ieva Graufelde svéd evangélikus lelkész, akinek szavait Lovas-Jonák Mariann pénztáros tolmácsolta (jobbra). Németországból érkezett közénk Theresa Haenle és Niklas Hempelmann, Dr. Peter Krömer az osztrák evangélikusságot képviselte, illetve Garai Szilvia mint hazai ifjúsági küldött látogatott el hozzánk.

